

**Rikosoikeudenkäynti
Donatella Calfaa
vastaan**

[Areios Pagosin (Kreikka) esittämä ennakkoratkaisupyyntö]

Yleinen järjestys — Matkailija, joka on toisen jäsenvaltion kansalainen —
Tuomio huumausaineiden käytöstä — Elinikäinen maahantulokielto

Julkisasiamies A. La Pergolan ratkaisuehdotus 17.2.1998	I - 13
Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 19.1.1999	I - 21

Tuomion tiivistelmä

*Henkilöiden vapaa liikkuvuus — Palvelujen tarjoamisen vapaus — Poikkeukset — Yleiseen jär-
jestykseen liittyvät syyt — Rikostuomio huumausaineiden käytöstä — Yhteisön kansalaisille auto-
maattisesti määrättävä elinikäinen maahantulokielto — Tällainen kielto ei ole hyväksyttävissä
(EY:n perustamissopimuksen 48, 52, 56 ja 59 artikla; neuvoston direktiivin 64/221/ETY 3 artikla)*

Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään, että kansallisen tuomioistuimen on muutamia erityisesti perhesyistä tehtäviä poikkeuksia lukuun ottamatta määrättävä toisen jäsenvaltion kansalainen karkotettavaksi eliniäksi maasta, jos hän on syyllistynyt pelkästään omaan käyttöön tarkoitettujen huumausainneiden hankkimisesta ja hallussapidosta muodostuvaan rikokseen, on vastoin perustamissopimuksen 48, 52 ja 59 artiklaa sekä ulkomaalaisten liikkumista ja oleskelua koskevien, yleiseen järjestykseen ja turvallisuuteen sekä kansanterveyteen perustuvien erityistoimenpiteiden yhteensovittamisesta annetun direktiivin 64/221/ETY 3 artiklaa.

Tällainen seuraamus on perustamissopimuksen edellä mainittuihin määräyksiin sisäl-

tyvien perusvapauksien este. Vaikka jäsenvaltiolla onkin oikeus pitää huumausainneiden käyttöä sellaisena vaarana yhteiskunnalle, että sen vuoksi voidaan ryhtyä erityisiin toimenpiteisiin kansallista huumausainelainsäädäntöä rikkovia ulkomaalaisia kohtaan yleisen järjestyksen turvaamiseksi, perustamissopimuksen 56 artiklassa olevaan, yleisen järjestyksen vuoksi määrättyyn poikkeukseen perustuva yhteisön kansalaisen maastakarkotus saattaa olla perusteltavissa ainoastaan, jos sen lisäksi, että hän on syyllistynyt huumausainelaisa rangaistavaksi säädettyyn tekoon, hänen oma käyttäytymisensä muodostaa yhteiskunnan perustavanlaatuista etua uhkaavan todellisen ja riittävän vakavan vaaran. Näin ei ole silloin, kun elinikäinen maastakarkotus määrätään automaattisesti rikostuomion johdosta, jolloin rikoksentekijän omaa käyttäytymistä ja siitä yleiselle järjestykselle aiheutuvaa vaaraa ei oteta huomioon.